

3) Klauzulę 2 pkt 6 porozumienia ramowego w sprawie urlopu rodzicielskiego, zawartego w dniu 14 grudnia 1995 r., znajdującego się w załączniku do dyrektywy Rady 96/34/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, zmienionej dyrektywą Rady 97/75/WE z dnia 15 grudnia 1997 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona przepisowi krajowemu takiemu jak § 60 ostatnie zdanie ustawy kraju związkowego Tyrolu dotyczącej pracowników kontraktowych z dnia 8 listopada 2000 r., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lutego 2009 r., zgodnie z którym pracownicy, którzy korzystają z prawa do urlopu rodzicielskiego w wymiarze dwóch lat, tracą po jego zakończeniu prawo do corocznego płatnego urlopu nabyte w roku poprzedzającym narodziny dziecka.

(¹) Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 22 kwietnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf, Niemcy) — Vera Mattner przeciwko Finanzamt Velbert

(Sprawa C-510/08) (¹)

(Swobodny przepływ kapitału — Artykuły 56 WE i 58 WE — Podatek od nabycia własności tytułem darowizny — Teren, na którym została wzniesiona nieruchomość — Prawo do odliczenia od podstawy opodatkowania — Odmienne traktowanie rezydentów i nierezydentów)

(2010/C 161/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vera Mattner

Strona pozwana: Finanzamt Velbert

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 39 WE i 43 WE oraz art. 56 WE w związku z art. 58 WE — Uregulowanie krajowe w dziedzinie podatku od darowizny nieruchomości ustalające kwotę wolną od podatku w wysokości 1 100 EUR, w przypadku gdy darczyńca i obdarowany mają miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, podczas gdy kwota wolna od podatku wynosi 205 000 EUR, jeżeli darczyńca lub obdarowany mają miejsce zamieszkania na terytorium kraju

Sentencja

Postanowienia art. 56 WE w związku z art. 58 WE powinny być interpretowane w ten sposób, iż sprzeciwiają się one uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak sporne w postępowaniu przed sądem krajowym, które przewiduje, że przy obliczaniu podatku od darowizny kwota podlegająca odliczeniu od podstawy opodatkowania nieruchomości nabytej w drodze darowizny położonej w tym państwie jest niższa, jeżeli darczyńca i obdarowany zamieszkują w chwili dokonania darowizny w innym państwie członkowskim, niż kwota, która miałaby zastosowanie, jeżeli przynajmniej jeden z nich zamieszkiwałby w chwili dokonania darowizny w pierwszym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 kwietnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden, Niderlandy) — Staatssecretaris van Financiën przeciwko X (C 536/08), fiscale eenheid Facet BV/Facet Trading BV (C-539/08)

(Sprawy połączone C-536/08 i C-539/08) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 17 ust. 2 i 3 — Artykuł 28b część A ust. 2 — Prawo do odliczenia — Przepisy przejściowe dotyczące opodatkowania handlu między państwami członkowskimi — Miejsce wewnątrzspółnotowego nabycia towarów)

(2010/C 161/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden, Niderlandy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: X (C-536/08), fiscale eenheid Facet BV/Facet Trading BV (C-539/08)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Wykładnia art. 17 ust. 2 i 3 i art. 28b ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Przejściowy system opodatkowania wymiany handlowej między państwami członkowskimi — Miejsce wewnątrzspółnotowego nabycia towarów

Sentencja

Artykuły 17 ust. 2 i 3 oraz art. 28b część A ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, w brzmieniu wynikającym z dyrektywy Rady 92/111/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r., powinny być interpretowane w ten sposób, iż podatek, którego dotyczy sytuacja przewidziana w akapicie pierwszym ostatniego z wymienionych przepisów, nie ma prawa do bezpośredniego odliczenia podatku VAT naliczonego w związku z nabyciem wewnątrzspółnotowym.

(¹) Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 kwietnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Zjednoczone Królestwo) — The Queen, na wniosek: Association of the British Pharmaceutical Industry przeciwko Medicines and Healthcare Products Regulatory Agency

(Sprawa C-62/09) (¹)

(Dyrektywa 2001/83/WE — Artykuł 94 — Zachęty finansowe dla przychodni, w których przepisuje się pacjentom określone produkty lecznicze — Organy administracji publicznej właściwe w sprawach zdrowia publicznego — Lekarze — Swoboda przepisywania produktów leczniczych)

(2010/C 161/14)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: The Queen, na wniosek: Association of the British Pharmaceutical Industry

Strona pozwana: Medicines and Healthcare Products Regulatory Agency

Przy udziale: NHS Confederation (Employers) Company Ltd

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division

(Administrative Court) — Wykładnia art. 94 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67) — Wprowadzenie przez podmiot publiczny wchodzący w skład państwowej służby zdrowia programu zachęt finansowych na rzecz gabinetów lekarskich, w których przepisuje się pacjentom określony produkt leczniczy

Sentencja

Artykuł 94 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmienionej na mocy dyrektywy 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r., należy interpretować w ten sposób, że nie zakazuje on systemów zachęt finansowych, takich jak system będący przedmiotem sporu przed sądem krajowym, wprowadzanych przez krajowe organy administracji publicznej właściwe w sprawach zdrowia publicznego w celu ograniczania wydatków ponoszonych na produkty lecznicze i mających na celu preferowanie, w celu leczenia określonych jednostek chorobowych, przepisywania przez lekarzy wyraźnie wskazanych produktów leczniczych, zawierających inną substancję czynną niż produkt leczniczy, który był przepisywany uprzednio lub który mógłby zostać przepisany, gdyby omawiany system nie istniał.

(¹) Dz.U. C 90 z 18.4.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 kwietnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias — Grecja) — Dimos Agios Nikolaos — Kriti przeciwko Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

(Sprawa C-82/09) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 2152/2003 — Monitorowanie lasów i wzajemnego oddziaływania środowiska naturalnego w Unii — Definicje — Pojęcia „las” i „inne obszary zadrzewione” — Zakres stosowania)

(2010/C 161/15)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulío tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dimos Agios Nikolaos — Kriti

Strona pozwana: Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon